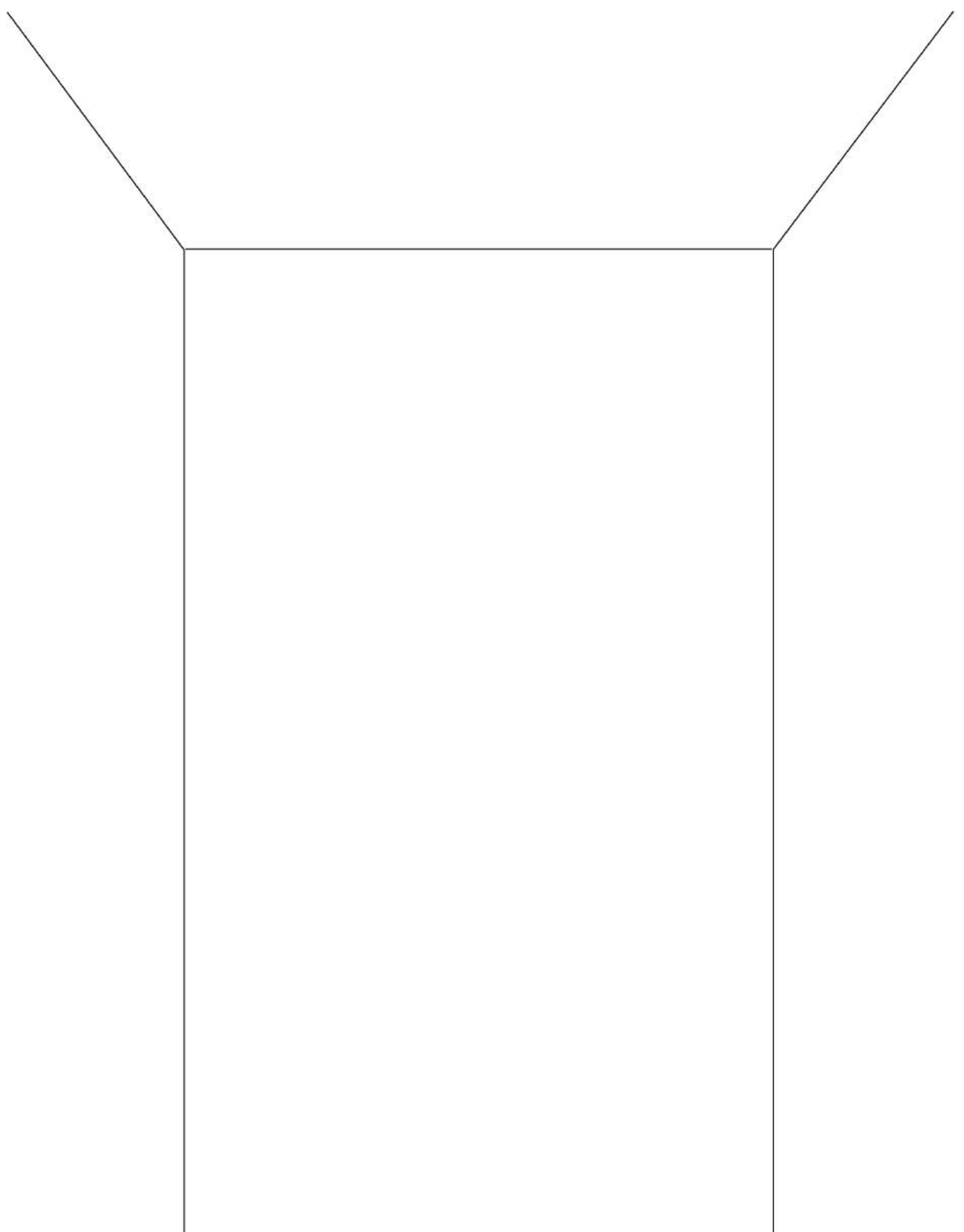

URBAN PROJECTOR

The Balcony As A Stage

پروژکتور شهری

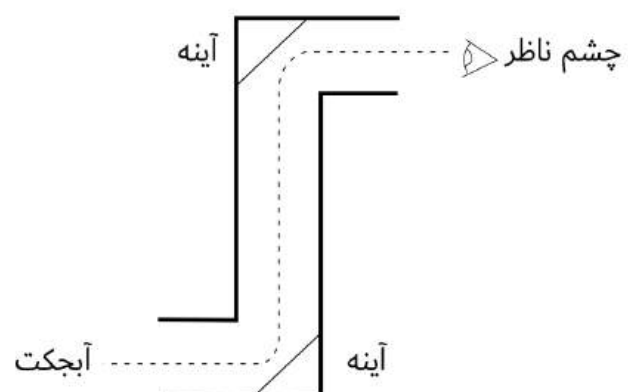
بالکن به مثابه استیج و پرده نمایش

زندگی های شهری پشت سنگینی دیوارهای سرسخت خانه ها، زندانی شده و راه نفوذی به آن نیست. همه ی فعالیت های انسانی در طول شبانه روز در درون خانه ها خلاصه میشود. چنان **مرز محکمی** بین درون و بیرون پابرجاست که هرآنچه در بیرون از این مرزها قرار است رخ دهد، ناچاراً به خیابانها و شهر منتقل میشود. سوال اینجاست که آیا میشود این مرز را کم و کمتر کرد؟ و یا اینکه **حداصلی بین دنیای درون و بیرون** بازتعریف کرد که دارای **عملکرهای چندگانه** در خود باشد؟ **بالکن** به عنوان یک **عنصر معمارانه** میتواند در اینجا ایفای نقش کند. اما چگونه؟

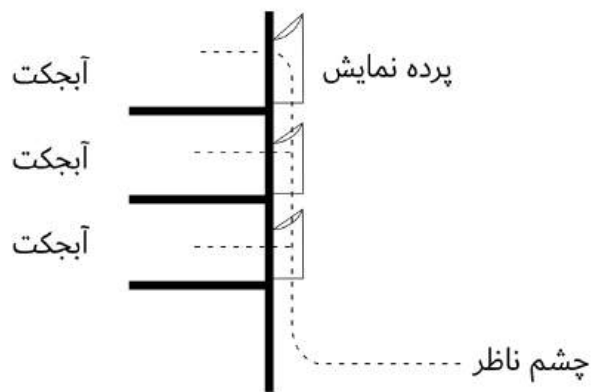
پروژکتورهای شهری دیگر صرفاً بالکن های الحاق شده به نمای اکباتان نیستند، بلکه به **صحنه هایی برای نمایش** و بازتاب زندگی شهری در **حداصل درون-بیرون** ساختمان ها و بازتعریف طیفی از این مرز بدل میشوند. این بالکن ها فراتر از فضاهای عمومی-خصوصی، در فرمت یک **اینستالیشن** با شهر تعامل میکنند و با **قاب بندی شفاف**ی درون را به سمت بیرون **بازنمایی** میکنند

صحنه نمایشی زنده، **منعطف و شفاف** از درون خانه های **صلب** اکباتان به شهر منعکس میشود. ساختار فرمی این بالکن ها منطبق بر نحوه انتقال تصویر براساس **دیاگرام پریسکوپ** است. پریسکوپ به عنوان ابزاری اپتیکال تصویر را از زاویه ی دیدی متفاوت به مکانی دیگر به طور غیرمستقیم انتقال میدهد. در بالکن ها هم مشابه این دیاگرام، تصویر کاربران و فعالیت های روزمره آنها همچون نشستن، معاشرت، کتاب خواندن، سیگار کشیدن، غذاخوردن و... به واسطه ی یک **پرده نمایش نیمه شفاف** به شهر منعکس میشود. کاربران گاهی این پرده نمایش را میکشند و جمع میکنند و این نمایش به یک صحنه زنده بدل میشود، و یا گاهی دوباره آن را برپا میکنند و **پروژکتورهای** شهری آماده بازنمایی میشوند. زندگی آدمیان بر شهر سایه می افکند و **پرده نیمه شفاف** بالکن ها واسطه ی این سایه اندازست. **لنزهای نمایش** به سوی شهر گشوده میشوند و هر کدام روایتی برای گفت و گو فراهم میکنند

دیاگرام پریسکوپ

دیاگرام بالکن

این بالکن ها، با سبکی و شفافیت ساختار فرمی خود، امکان نصب، اتصال و گسترده سازی در قسمت های مختلف جداره ی اکباتان را دارند و این انعطاف عملکردی میتواند بدون ایجاد تغییر اساسی در سازه آن رخ دهد. کنتراست زبر، خشن و سرسخت نمای فرسوده و بروتال اکباتان در تضاد با لطافت، شفافیت و روشنی سبک بالکن ها توهمی بصری می آفریند که هر لحظه چشم خواهان دنبال کردن آن است

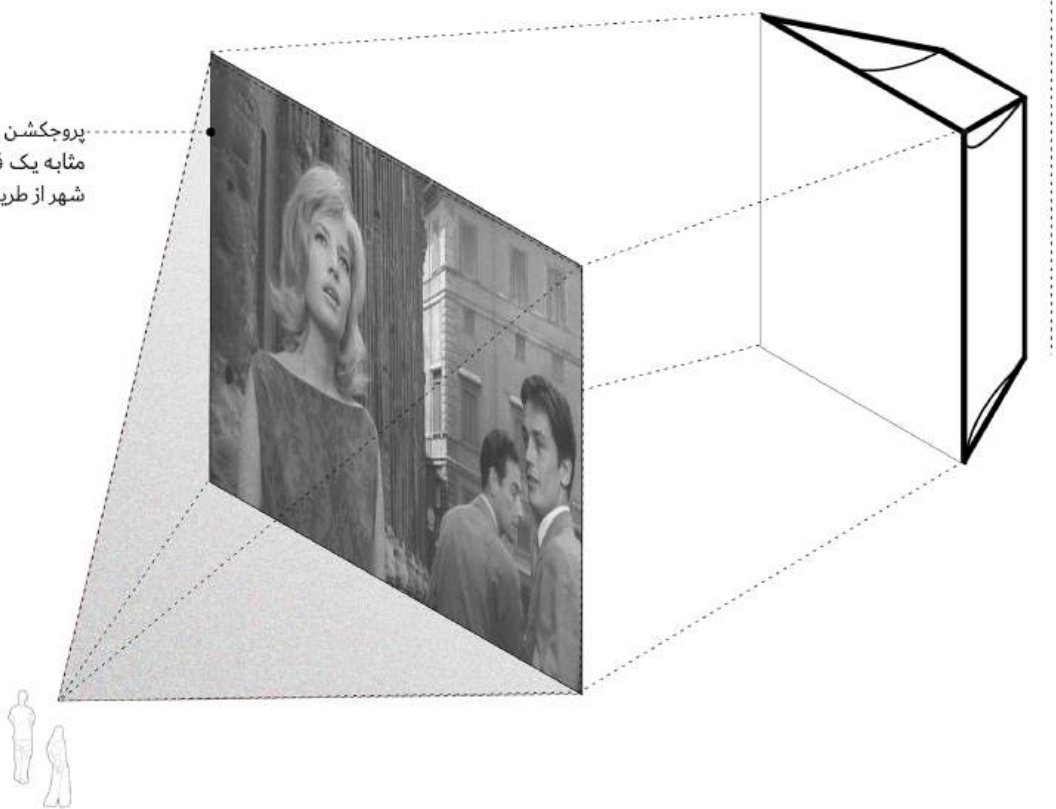
EKBATAN FACADE

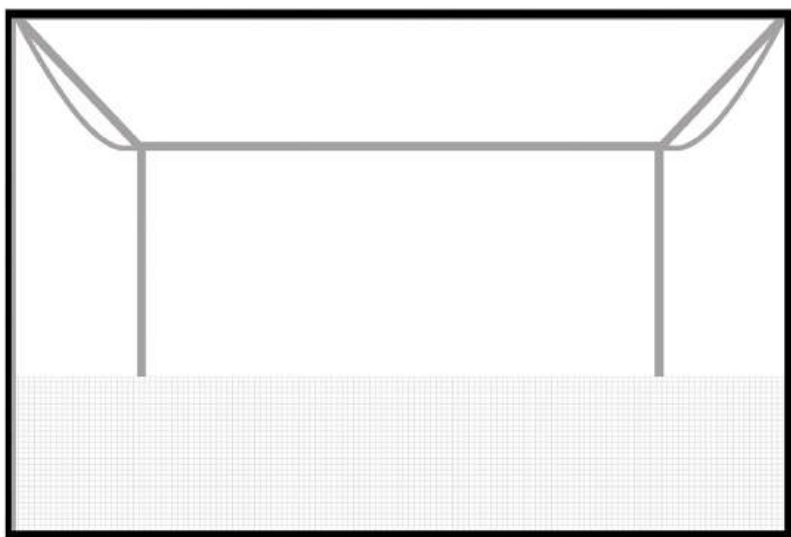
این تضاد فضایی در سلسله مراتب درون-بیرون به طور همزمان اتفاق می افتد. **مانعی نیمه شفاف**، خود شفافیت می بخشد و **چشم اندازی** پوشیده از زندگی را به سمت شهر قاب میکند. یک خالی بزرگ قاب میشود و این خالی، هر لحظه **زیست پذیر** میشود. فضای منفی به صفحه نمایشگری به سوی شهر بدل میشود

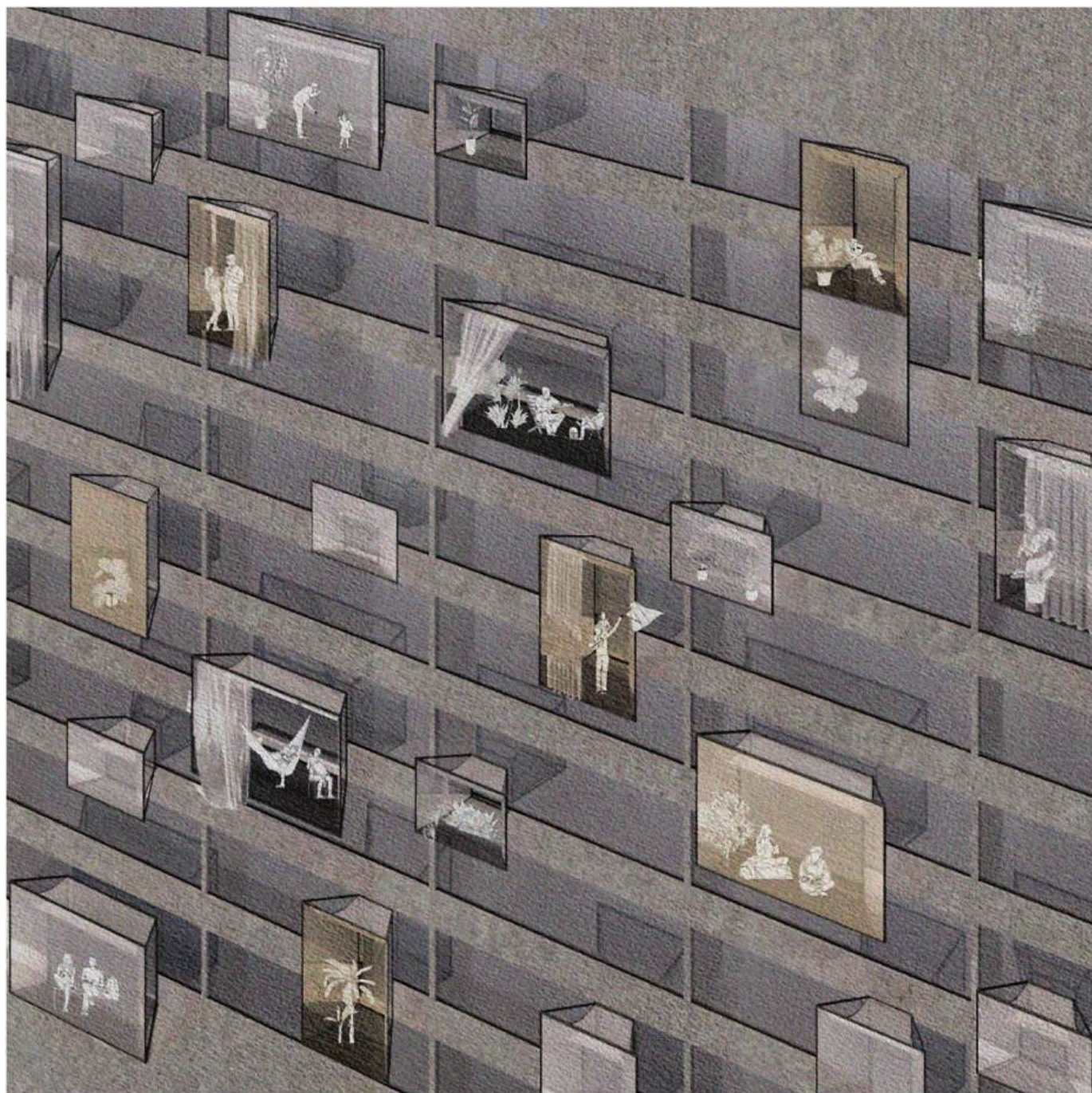
• عملکرد بالکنی که پرده آن بسته باشد به مثابه حدفاصل و واسطه ای مابین درون و بیرون خانه

پروجکشن زیست درون اکباتان به مثابه یک فیلم و بازتاب آن به سوی شهر از طریق بالکن های نیمه شفاف

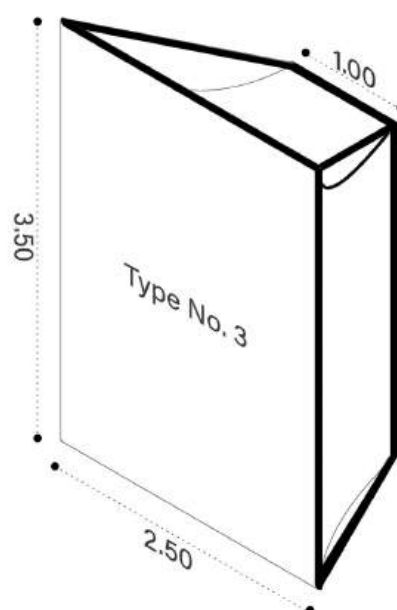
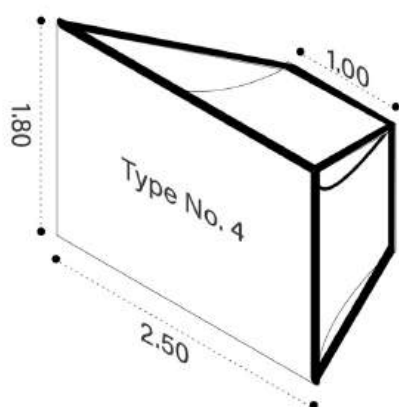
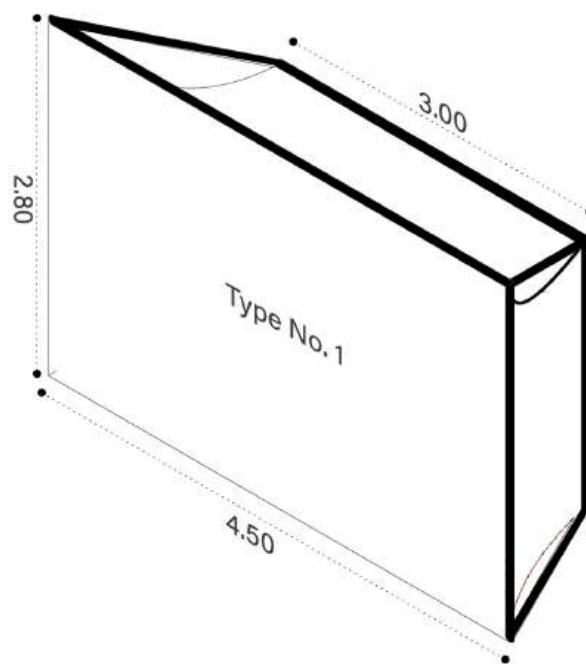
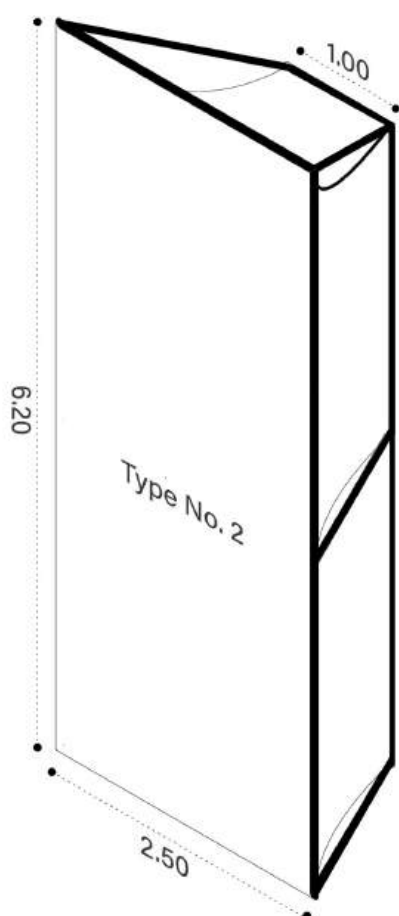

ساختار بالکن ها متشکل از سازه ای سبک و فلزی به عنوان قاب بندی، و چادر نیمه شفاف که دورتادور آن را پوشانده، انگار در حالتی استندبای در هر لحظه آماده بازنمایی است. شب ها چشم اندازی همچون کرم شب تاب دارند که به صورت شفاف در نقاط مختلفی از نمای اکباتان در حال پروژکت کردن تصاویر زندگی ها بر شهر است. تصاویری ناپایدار که در هر لحظه دچار تعلیق است

تغییرات تایپولوژیک بالکن ها در ابعاد آن بروز می یابد و دارای ۴ نوع اساسی میباشد که دارای عملکردی چندگانه و مولتی- فانکشن میباشند. این تغییرات تجربه ای جدید از فضا به کاربر ارائه میدهد

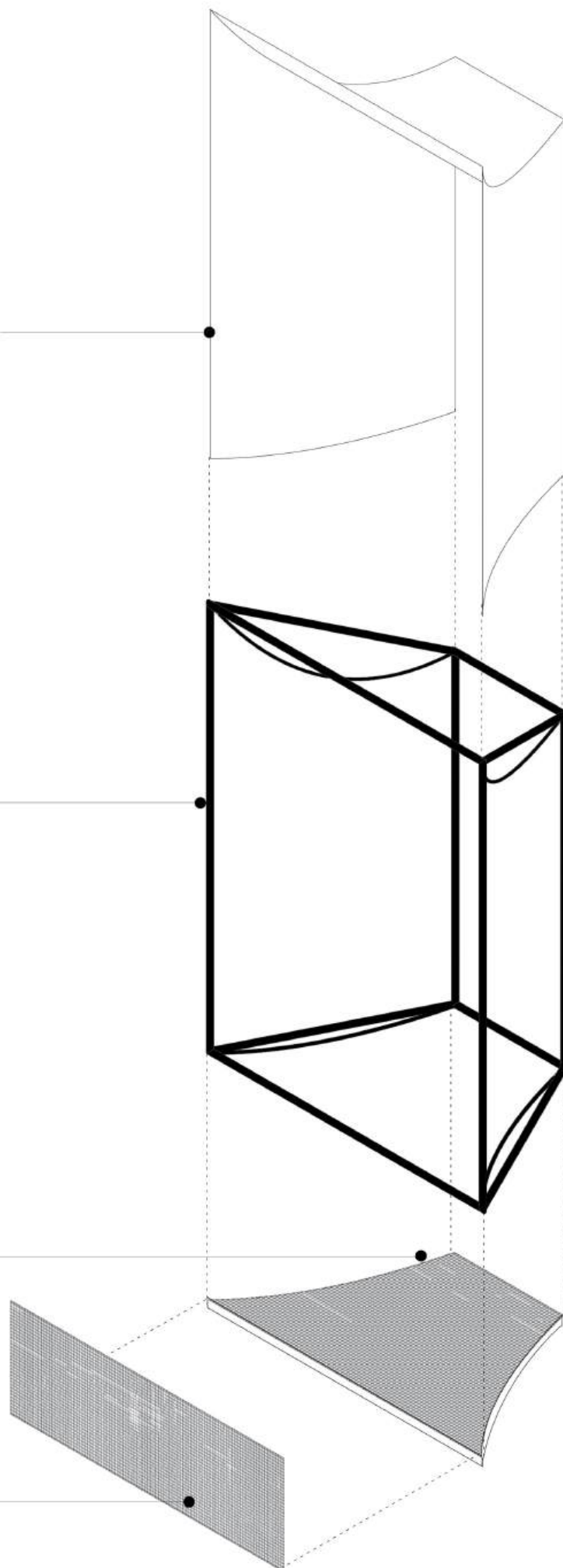

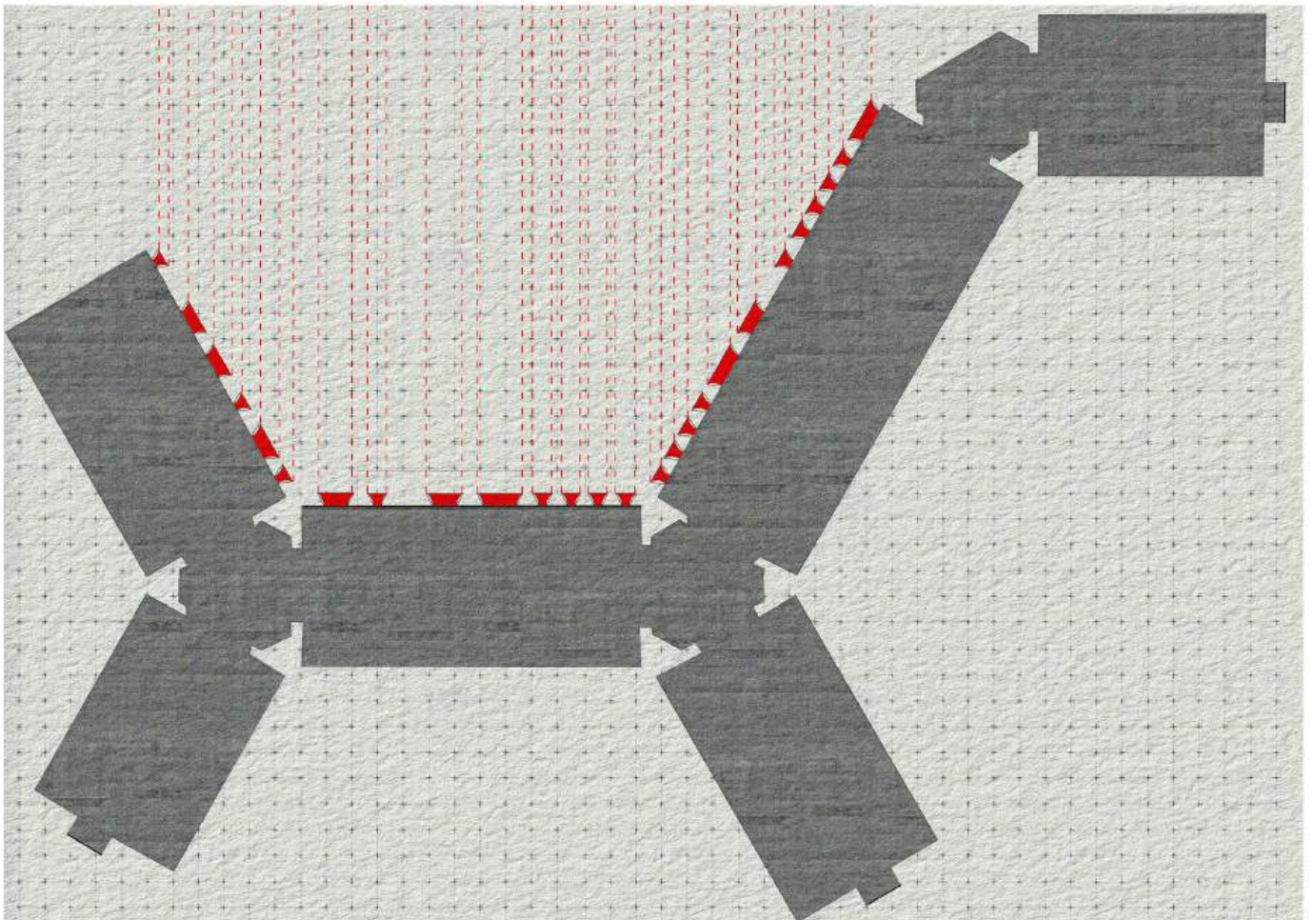
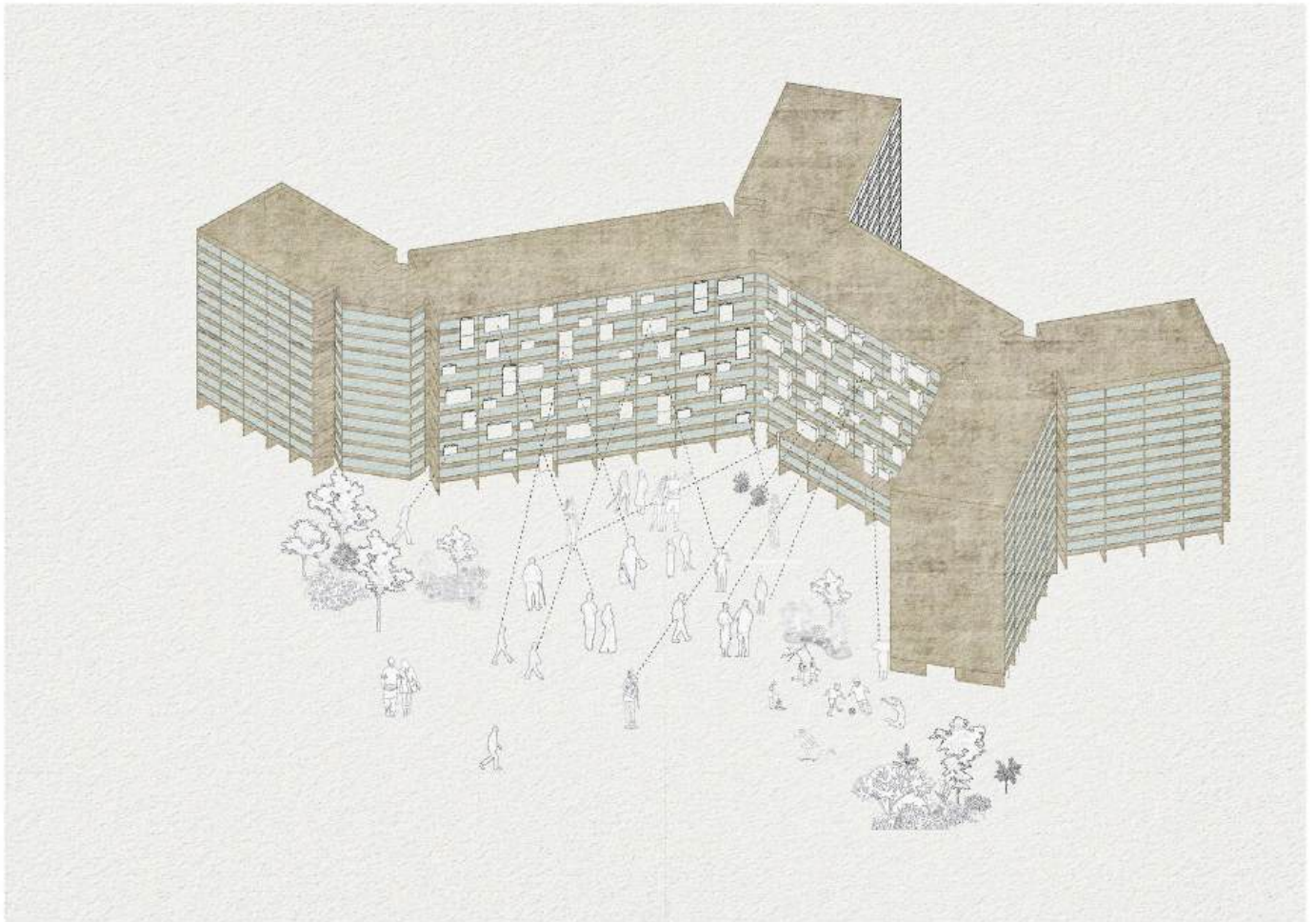
سازه چادری کششی شفاف

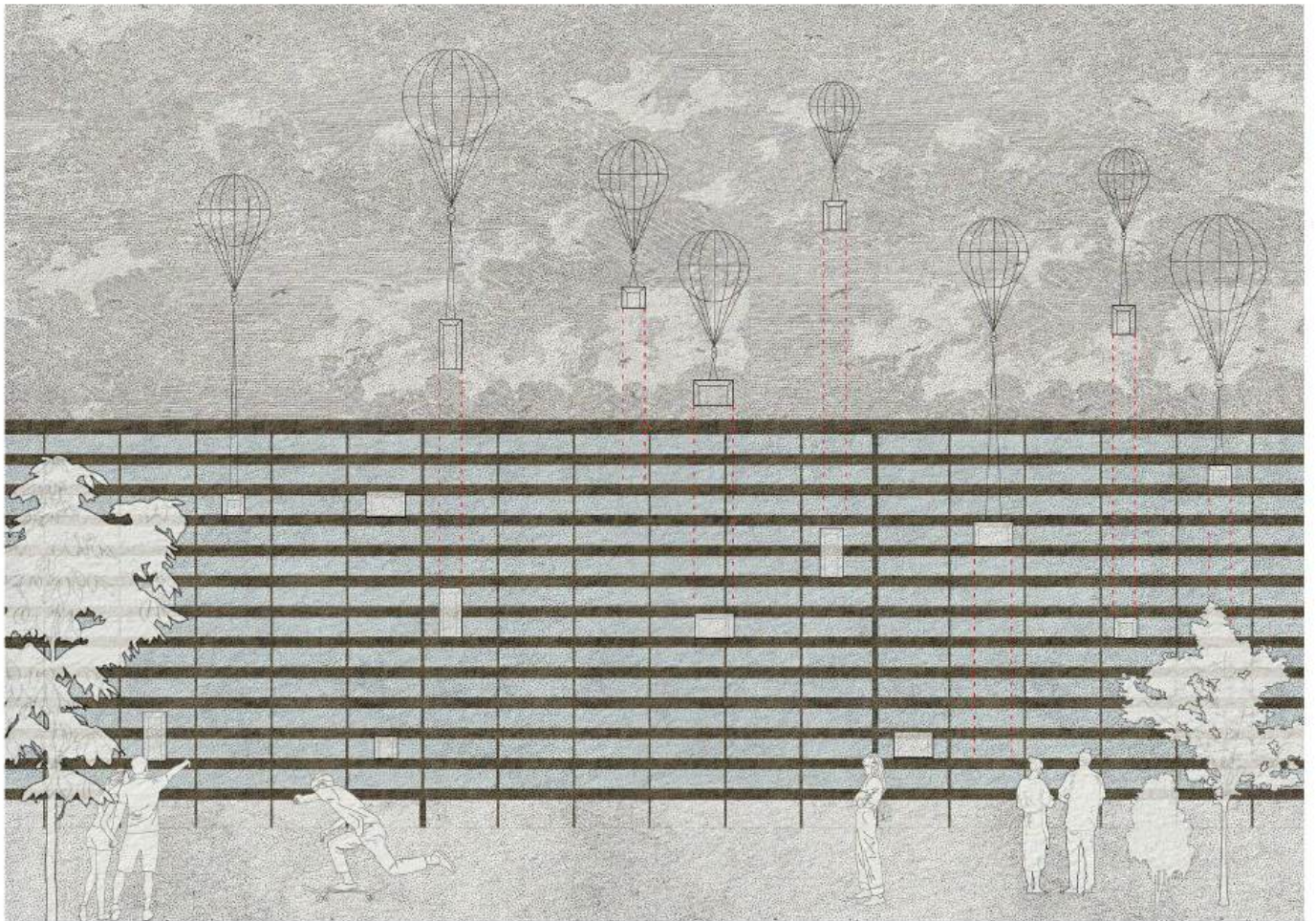
فریم سازه گالوانیزه با لوله
فولادی با اتصالات بوشن ها و
و زانویی ۴۵ درجه و سه راهی

پنل پانچ متال به ضخامت ۲
میلیمتر با اتصال به پایه
قوطی به روش پیچ و مهره و
رول بولت به منظور زیرسازی

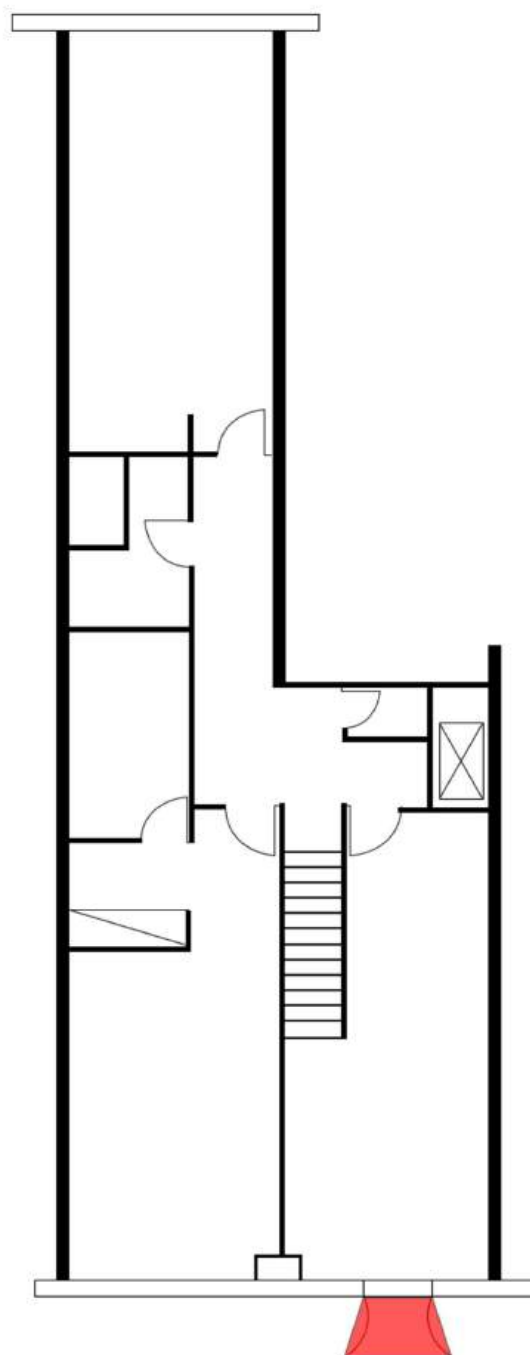
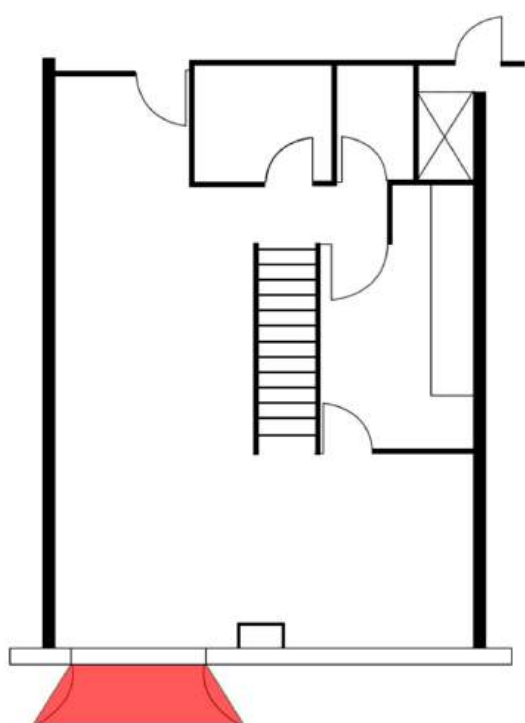
جانپناه با متریال پانچ متال
گالوانیزه به ضخامت ۲,۵ میلیمتر

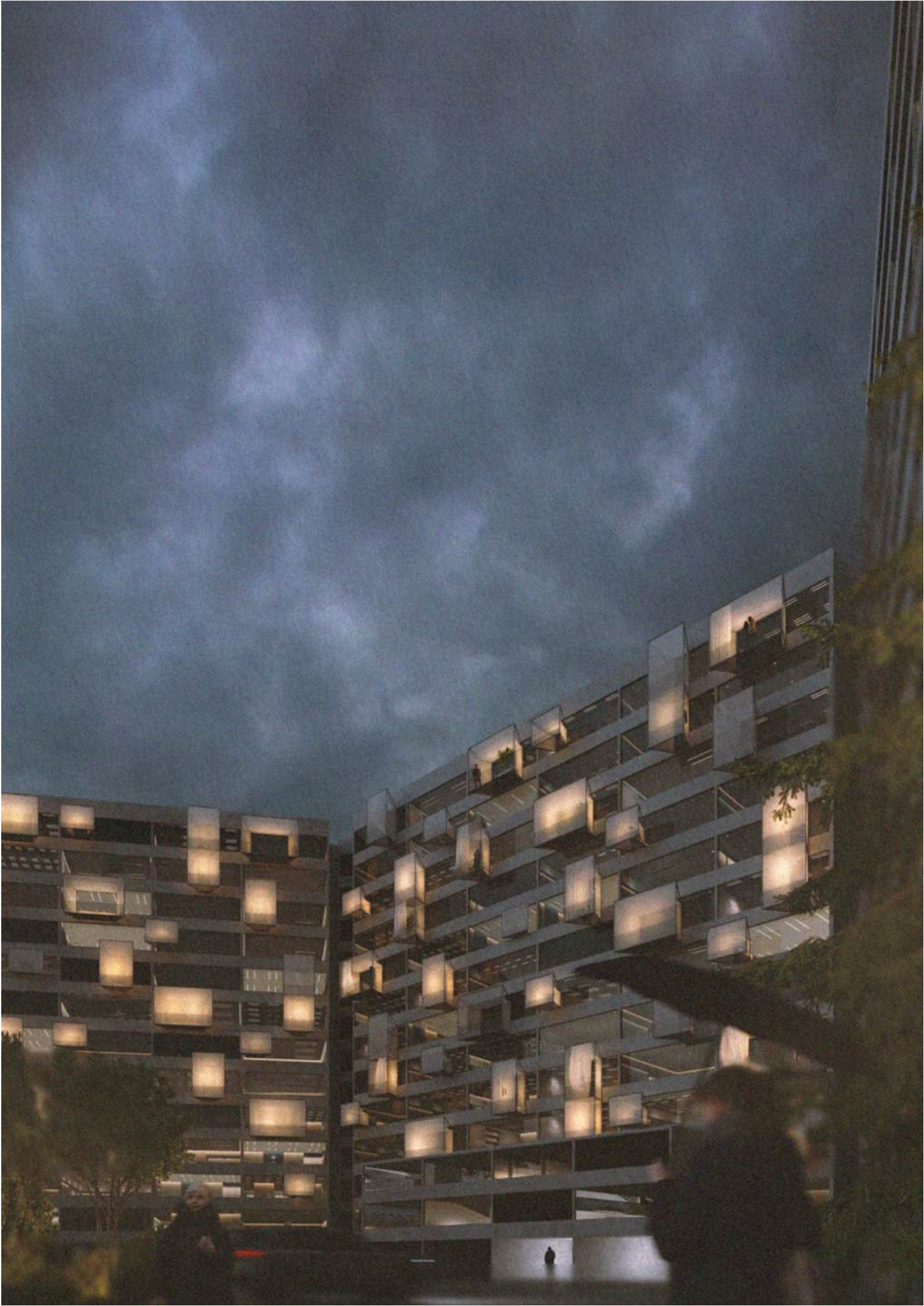

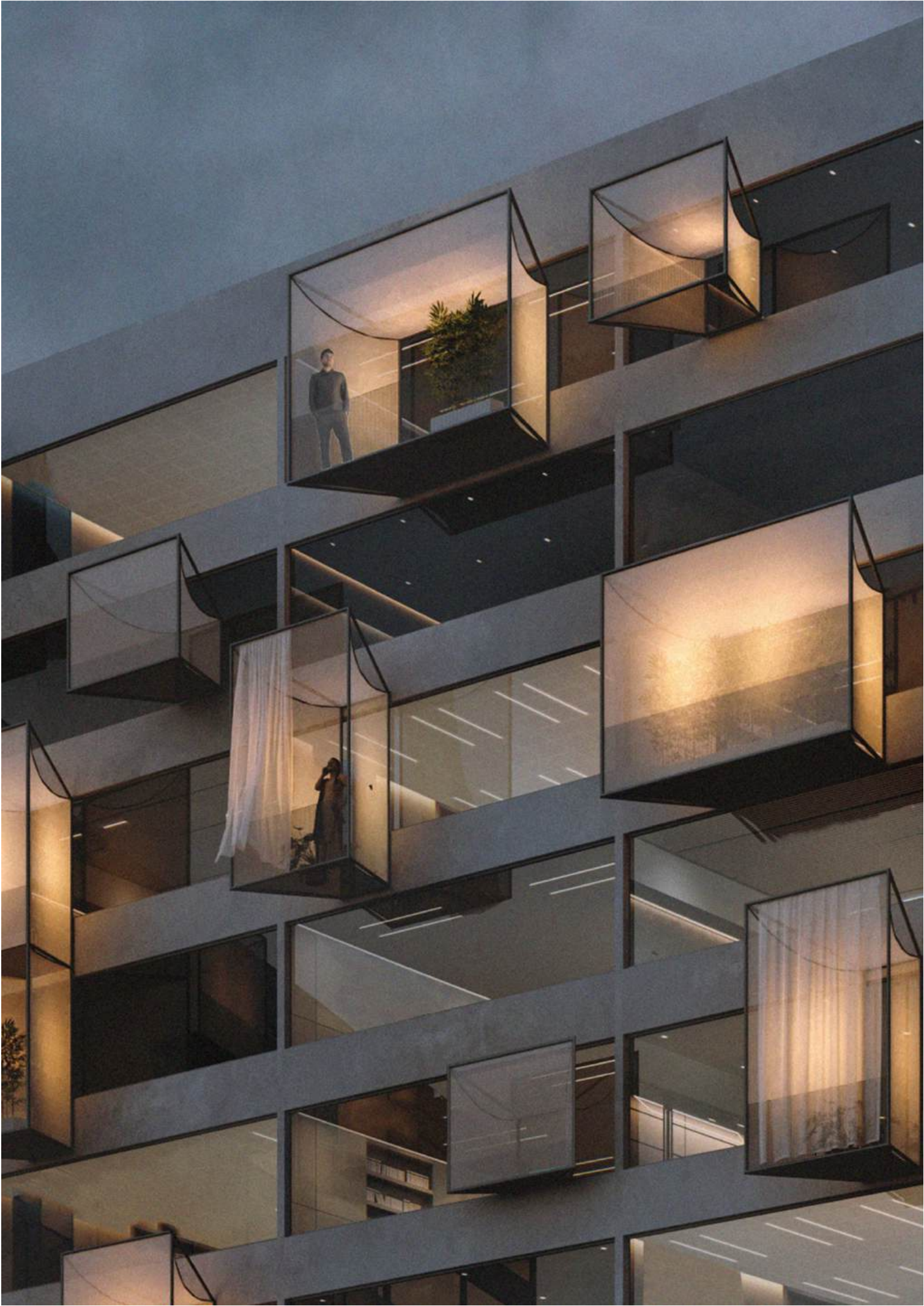

● موقعیت قرارگیری بالکن های
تیپ یک و سه و اتصال آن به
واحد های تیپ آ سه خوابه

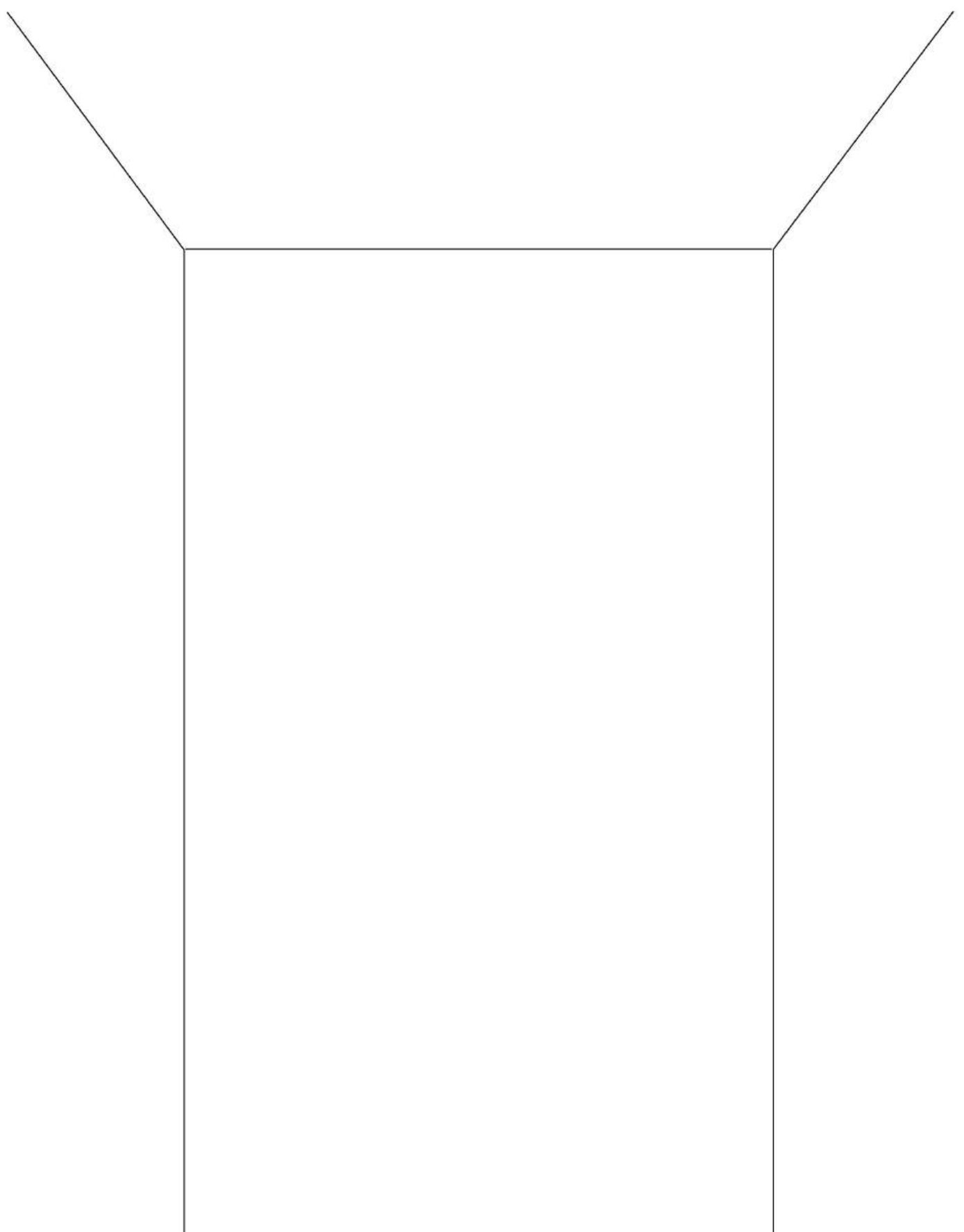

URBAN PROJECTOR

The Balcony As A Stage